Rok XXIV. Nr. 14.

DZIENNIK URZĘDOWY

Rady Szkolnej Krajowej we Lwowie.

Redagowany w Radzie Szkolnej Krajowej.

Wydany dnia 15 października 1920

L. 820/pr.

Rozporządzenie

Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego w sprawie reklamowania poborowych roczników 1889 do 1885.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 27 września b. r. Nr. 16312/II podało do wiadomości następujący rozkaz Ministerstwa Spraw wojskowych skierowany do Dowództw Okręgów Generalnych:

L. $\frac{48975}{6799}$ 20—I. Warszawa, dnia 12 września 1920.

Do

DOWÓDZTW OKRĘGÓW GENERALNYCH.

Do rozkazu Ministerstwa Spraw wojskowych L. 47194/6582/20—I przepisy wykonawcze powołania roczn. 1902 (druga połowa) i roczn. 1889 do 1885 włącznie należy jako punkt 6 ustępu:

„Popisowym, którzy przedstawią zaświadczenia władz urzędowych, że co do nich zostały wniesione reklamacje, udzielą Komisje Przeglądowe odroczeń stawiennictwa do dnia 1 stycznia 1921 roku, nie poddając ich wogóle przeglądowi. Wykazy osób, które otrzymały na tej podstawie odroczenia stawiennictwa, doręczą Komisje Przeglądowe, po ukończeniu przeglądu PKU. z zaznaczeniem, jaka instytucja co do popisowego wniosła reklamację i jakie zajmuje on stanowisko. Wykazy te szczegółowo zesta-

wione i sprawdzone prześlą PKU dnia 10 listopada r. b. do Oddziału I Sztabu MSWojsk. (Sekcja Poborowa i Uzupełnień, Wydział III)".

Powyższy rozkaz poda DOGen. niezwłocznie podległym sobie PKU do wiadomości i wykonania.

(—) *Froehlich* m. p.
Pułkownik Sztabu Generalnego,
Szef Sekcji Poborowej i Uzupełnień.

Na tej podstawie upoważnia Ministerstwo Dyrekcje państwowych gimnazjów, seminarjów i szkół zawodowych do wydawania podległym im pracownikom odpowiednich poświadczeń. Inspektorowie szkolni będą wydawali poświadczenia nauczycielom publicznych i prywatnych szkół powszechnych oraz personalowi preparand. Nauczyciele prywatnych szkół średnich, zawodowych i seminarjów nauczycielskich muszą się zwracać po zaświadczenia za pośrednictwem swoich Dyrekcyj do Ministerstwa W. R. i O. P. Zaświadczenia mają reklamowani popisowi przedstawić Komisji Przeglądowej bezwarunkowo w dniu, w którym winni stawać do przeglądu.

Ministerstwo Spraw Wojskowych oświadczyło, że reklamowani popisowi, którzy się do powyższego zarządzenia nie zastosują, odroczenia stawiennictwa nie uzyskają i będą narażeni na niezwłoczne wcielenie do oddziałów, nawet gdyby później odpowiednie zaświadczenia przedstawili. Władza wydająca zaświadczenie zobowiązana jest przedłożyć równocześnie Ministerstwu W. R. i O. P. wniosek reklamacyjny, sporządzony w trzech egzemplarzach na przepisanym formularzu (por. okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 2 lutego 1920 r. Nr. 580/S. II.

Ponieważ Ministerstwo Spraw Wojskowych żąda, aby wnioski reklamacyjne wpłynęły do Sekcji Poborowej i Uzupełnień najdalej do dnia 10 listopada 1920 r. należy przedkładać je Ministerstwu W. R. i O. P. jak najwcześniej, nie czekając nawet dnia, w którym dany pracownik szkoły ma stanąć do przeglądu.

Za Ministra:
G. Zawadzki.

L. 819/pr.

Rozporządzenie

Ministerstwa Spraw Wojskowych w sprawie zwolnienia z wojska urzędników państwowych.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 28 września b. r. Nr. 1361 S. podało do wiadomości treść nastę-

pującego okólnika Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 21 września 1920 Nr. 53090/7212/20—I:

„Szeregowi, urzędnicy państwowi, niezdolni do służby frontowej (kategorja C_1 C_2) winni być natychmiast zwolnieni z wojska. Zwolnienie następuje nie na skutek imiennej reklamacji, lecz jedynie na podstawie zawiadomienia odnośnego urzędu państwowego, jakie dany szeregowy przedstawi swojej przełożonej władzy wojskowej.

Zaznacza się, że niniejszy rozkaz nie dotyczy urzędników państwowych znajdujących się w wojsku w szarży oficerskiej, których zwolnienie nastąpić może nie inaczej, jak na podstawie imiennych reklamacyj.

Również wyłącznie w drodze imiennych reklamacyj będą mogli być zwolnieni urzędnicy państwowi zdolni do służby frontowej (lit. A.).

Niniejszy rozkaz dotyczy zarówno ochotników, jak i tych, którzy powołani zostali do wojska w drodze przymusowego poboru.

Za Ministra
Szef Sztabu Wojskowego:
(—) *Niesiołowski* gen. podporucznik.

L. 833/pr.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich państwowych i prywatnych z prawem publiczności szkół średnich, zawodowych, seminarjów nauczycielskich oraz Rad szkolnych okręgowych, w sprawie reklamacyj nauczycieli od służby wojskowej.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 24 września b. r. l. 16239/II podało do wiadomości następujące zarządzenie Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 12 września 1920 L. $\frac{50258}{6889}$ I.

„Szeregowi, nauczyciele szkół powszechnych, zawodowych i średnich, zarówno państwowych, jak i prywatnych, przez Państwo uznanych, niezdolni do służby frontowej (C 1 i C 2) winni być natychmiast zwolnieni z wojska. Zwolnienie następuje nie na skutek imiennej reklamacji, lecz jedynie na podstawie zaświadczenia odnośnej władzy szkolnej, jakie dany szeregowy przedstawi swojej przełożonej władzy wojskowej.

Zaznacza się, że niniejszy rozkaz nie dotyczy oficerów, których zwolnienie nastąpić może nie inaczej, jak na podstawie imiennych reklamacyj.

Również wyłącznie w drodze imiennych reklamacyj będą mogli być zwolnieni nauczyciele szkół powszechnych i średnich, zdolni do służby frontowej (lit. A).

Niniejszy rozkaz dotyczy zarówno ochotników, jak i tych, którzy powołani zostali do wojska w drodze przymusowego poboru a nie znajdują się w oddziałach frontowych."

Z uwagi na powyższe zarządzenie podyktowane korzystną sytuacją na froncie, Rada szkolna krajowa poleca Dyrekcjom wszystkich zakładów naukowych i Radom szkolnym okręgowym, aby ze względu na notoryczny brak nauczycieli reklamowały bezzwłocznie nauczycieli oficerów oraz zaliczonych do grupy A.

Przepisany wniosek o zwolnienie zawarty jest w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 października 1919 Dz. p. p. Nr. 59 ogłoszonem w Nr. 10 Dziennika Urzędowego Rady szkolnej krajowej z roku 1919.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 12 października 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
Sobiński. w. r.

L. 33.531/I.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Dyrekcyj szkół średnich, zawodowych, seminarjów nauczycielskich i Rad szkolnych okręgowych w sprawie urlopów nauczycieli.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 1 września 1920 Nr. 17809/I oznajmiło przy sposobności rozstrzygania prośby o udzielenie urlopu nauczycielowi dla prowadzenia konsumu nauczycielskiego, że kooperatywy nauczycielskie winni prowadzić osobni funkcjonarjusze, opłacani przez nie z funduszów własnych. Natomiast prowadzenie kooperatyw przez urlopowanych w tym celu nauczycieli nie jest wskazane nietylko dlatego, że obecnie przy ogromnym braku nauczycieli Ministerstwo nie może urlopować nauczycieli w celach nieszkolnych, ale także i ze względów zasadniczych, a mianowicie że takie załatwienie sprawy byłoby dojściem do pożądanego celu nie prostą, naturalną drogą, lecz drogą wybiegu polegającą na tem, że pieniądze przeznaczone przez Państwo na wychowanie i nauczanie byłyby

użyte na inne cele tj. na pewnego rodzaju pomoc dla kooperatyw. Ministerstwo sądzi, że takie metody stosowane niekiedy z konieczności dawniej za rządów zaborczych nie powinny mieć miejsca obecnie.

Zawiadamiając o tem Rady szkolne okręgowe oznajmia się, że wobec tego Rada szkolna krajowa nie będzie ani uwzględniała podań o urlop celem prowadzenia konsumów nauczycielskich we własnym zakresie, ani też przedkładała ich Ministerstwu do decyzji i cofa wszystkie udzielone już urlopy tego rodzaju, nawet udzielone na czas krótki, polecając Radom szkolnym okręgowym wezwać interesowanych nauczycieli do natychmiastowego objęcia obowiązków w szkole i donieść o wykonaniu do 8 dni.

Przy tej sposobności przypomina Rada szkolna krajowa okólniki z dnia 1. lipca 1919 L. 3936/IV Dz. Urz. Nr. 6, i z 14 września 1919 L. 17991/I Dz. Urz. Nr. 9 tyczące się urlopów oraz zauważa, że w przyszłości będzie udzielała z zasady urlopów tylko w bardzo wyjątkowych wypadkach a więc n. p. z powodu stwierdzonej niewątpliwie poważnej choroby zagrażającej istotnie życiu lub zdrowiu.

Próśb zaś o urlopy z powodów rodzinnych, składania egzaminów lub dla celów niemających ze szkołą nic wspólnego nie będzie brała wcale pod rozwagę. Przytem zastrzega się z całym naciskiem, że petentom przed decyzją władz szkolnych na wniesione podania nie wolno bezwarunkowo rozpoczynać urlopu, z jedynym tym wyjątkiem, jeśli lekarz urzędowy stwierdzi istnienie obłożnej choroby.

Radom szkolnym okręgowym poleca się zatem pod osobistą odpowiedzialnością inspektora szkolnego powiatowego przedkładać Radzie szkolnej krajowej do decyzji podania o urlop z powodu choroby najpóźniej w 8 dni po wniesieniu prośby i już z opinją lekarską, dołączyć tabelę osobową dokładnie wypełnioną i stwierdzoną przez inspektora szkolnego, a wykazującą szczegółowo czy i kiedy korzystał petent już z urlopu oraz czy i kiedy rozpoczał już urlop o który się ubiega, o ileby to wogóle miało się jeszcze zdarzyć.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 25 września 1920.

W zastępstwie:
Czerny w. r.

L. 19836/IV.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj państwowych i prywatnych z prawem publiczności gimnazjów, gimnazjów realnych oraz szkół realnych w sprawie przyjmowania uczniów z b. Królestwa Polskiego.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 10 sierpnia 1920 Nr. 13106/S. II oznajmiło Radzie szkolnej z powołaniem się na wykazy prywatnych szkół średnich w b. Królestwie, którym nadano pełne względnie niepełne prawa gimnazjum państwowego, ogłoszone w rozporządzeniu z dnia 28 kwietnia i 11 maja b. r. Nr. 7.205/II (Dz. Urz Min. WR. i OP. Nr. 8/28 i 10/30), że uczniów państwowych szkół średnich oraz prywatnych z pełnemi prawami gimnazjum państwowego w b. Królestwie Polskiem, przechodzących bezpośrednio po ukończeniu z pomyślnym wynikiem odnośnej klasy do klasy następnej w średniej szkole małopolskiej pokrewnego typu, przyjmować należy w poczet uczniów publicznych lub prywatnych na podstawie egzaminu wstępnego z tych tylko przedmiotów, co do których w planach naukowych średniej szkoły małopolskiej i b. Królestwa zachodzą zasadnicze różnice.

Natomiast należy uczniów tych prywatnych szkół średnich w b. Królestwie Polskiem, które otrzymały tylko niepełne prawa szkół państwowych lub też nie posiadają nawet tych uprawnień, poddać egzaminowi wstępnemu ze wszystkich przedmiotów.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 5 października 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
Sobiński w. r.

L. 18460/IV.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj i Kierownictw małopolskich szkół średnich (gimnazjów, gimnazjów realnych, zreformowanych gimnazjów realnych, szkół realnych i liceów żeńskich) państwowych i prywatnych z prawem publiczności w sprawie przyjmowania do szkół średnich uczniów, którzy przekroczyli wiek przepisany.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 1 września 1920 Nr. 14451/II zarządził, by z uwagi na długoletnie, anormalne stosunki w kraju, spowodowane wojną, przyjmo-

wały Dyrekcje i Kierownictwa małopolskich szkół średnich w poczet zwyczajnych uczniów (uczenic) i takich (takie) kandydatów (kandydatki), którzy (które) z powodu wypadków wojennych, nie będąc w możności rozpocząć we właściwym czasie względnie kontynuować nauki w szkole średnej, przekroczyli (przekroczyły) temsamem wiek przepisany rozporządzeniem Ministerstwa WR. i OP. z dnia 19. września 1919 Nr. 14827/II względnie Rady szkolnej krajowej z dnia 22. lutego 1920 L. 3400/IV.

Rada szkolna krajowa zmienia więc w myśl przytoczonego na wstępie reskryptu ministerjalnego odpowiedni ustęp § 6 tutejszego okólnika z dnia 22 lutego 1920 L. 3400/IV o tyle, że odtąd przyjmować należy w poczet zwyczajnych publicznych uczniów (uczenic) małopolskich średnich zakładów naukowych kandydatów (kandydatki) posiadających (posiadające) warunki reskryptem Ministerstwa WR. i OP. z dnia 1. września 1920 Nr. 14451/II określone bez względu na to, czy przekroczyli (przekroczyły) oni (one) maksymalną normę wieku o lat dwa lub o więcej, upoważniając równocześnie Dyrekcje i Kierownictwa małopolskich szkół średnich państwowych i prywatnych z prawem publiczności do załatwiania podobnych podań we własnym zakresie urzędowania.

Zwraca się jednak przytem uwagę Panów Dyrektorów i Kierowników, by przy przyjmowaniu uczniów (uczenic) o których mowa, baczyli pilnie, czy przekroczenie normy maksymalnej wieku, zostało przez petentów (petentki) w prośbie należycie uzasadnione.

W końcu zawiadamia się Dyrekcje i Kierownictwa że Rada szkolna krajowa utrzymuje nadal w mocy rozporządzenie dotyczące przedkładania Radzie szkolnej krajowej wykazu uczniów (uczenic), przyjętych do danego zakładu naukowego w wieku, przekraczającym normę maksymalną.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 4 października 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
Sobiński w. r.

L. 803/pr.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich państwowych i prywatnych męskich i żeńskich szkół średnich, zawodowych i seminarjów nauczycielskich, tudzież Rad szkolnych okręgowych w sprawie organizacyj harcerskich.

Doszło do wiadomości Rady szkolnej krajowej, iż niektóre Dyrekcje szkół średnich, zawodowych, seminarjów nauczycielskich tudzież szkół

powszechnych zakazują wychowankom swego zakładu należeć do organizacji harcerskiej.

Jest to wynikiem niedocenienia znaczenia tej organizacji, tudzież niezrozumieniem intencyj Ministerstwa W. R. i O. P. posiadającego specjalny Wydział, którego pieczy powierzono rozwój harcerstwa polskiego.

Z wartości wychowawczej harcerstwa zdają sobie dokładnie sprawę w obecnej chwili wszystkie narody kulturalne, popierając i szerząc tę organizację wśród młodzieży. Społeczeństwo nasze, żyjące w szczególnie ciężkich warunkach, tem skwapliwiej musi imać się wszelkich środków, umożliwiających mu szybkie wyzwolenie z błędów i wad będących pozostałością niedawnej niewoli, tudzież wynikiem długotrwałej wojny. Harcerstwo Polskie, będące odpowiedniem przystosowaniem angielskiego skautingu do warunków i potrzeb naszego życia, w działalności swej z górą dziesięcioletniej wykazało wielkie walory wychowawcze zarówno dla młodzieży męskiej jak i żeńskiej. Nasze dzieje ostatnich lat, karty bohaterstwa żołnierza polskiego, od Legjonów począwszy, przez obronę Lwowa, wyzwolenie b. Królestwa i Poznańskiego po ostatnie odparcie najazdu bolszewickiego mieszczą liczne sylwetki często małoletnich skautów, którzy na pierwszy zew poszli karnie w bój, świecąc innym przykładem dzielności i czystości życia. W pracy zaś pozafrontowej w szeregach kobiet powszechne uznanie zyskały pociągającym przykładem punktualności i obowiązkowości młodociane częstokroć skautki.

Te walory wychowawcze harcerstwa tudzież intencje Ministerstwa W. R. i O. P. skłaniają Radę szkolną krajową do polecenia Harcerstwa Polskiego serdecznej pieczy nauczycielstwa.

Dyrekcje szkół średnich, zawodowych i seminarjów nauczycielskich tudzież Rady szkolne okręgowe zachęcą nauczycielstwo do gorącego zajęcia się i popierania organizacji harcerskiej na terenie szkoły w której pracuje.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 30 września 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
Sobiński w. r.

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zamianował:

Stanisława Matuszewskiego profesora gimnazjum w Wadowicach dyrektorem gimnazium państwowego w Czortkowie;

ks. Michała Borowego kierownika szkoły realnej w Śniatynie dyrektorem tego zakładu;

Jędrzeja Szafrańskiego, nauczyciela szkoły ćwiczeń bez oznaczonego miejsca służbowego, nauczycielem szkoły ćwiczeń w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Krośnie;

Jana Masłowskiego, nauczyciela szkoły wydziałowej męskiej im. Jagiełły w Samborze, nauczycielem szkoły ćwiczeń z polskim językiem wykładowym w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Samborze;

Michała Nazara, zastępcę nauczyciela szkoły ćwiczeń w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Stanisławowie, nauczycielem szkoły ćwiczeń z ruskim językiem wykładowym w tym zakładzie;

Stanisława Dąbrowskiego, zastępcę nauczyciela muzyki w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Rudniku, nauczycielem muzyki i śpiewu w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Stanisławowie;

Adolfa Horbowego, nauczyciela szkoły powszechnej im. Kazimierza W. w Stanisławowie, nauczycielem szkoły ćwiczeń z polskim językiem wykładowym w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Stanisławowie;

Walentego Saneckiego, nauczyciela 5-klasowej szkoły powszechnej w Nisku, nauczycielem w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Rudniku.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór:

ks. Michała Rakowskiego na duchownego członka obrządku gr. kat. do Rady szkolnej okręgowej w Żydaczowie;

dr. Ignacego Bardacha na reprezentanta religji izrael. do Rady szkolnej okręgowej w Cieszanowie.

Rada szkolna krajowa wyznaczyła Jana Kubetiusa nauczyciela kierującego 5-klasowej szkoły w Starej Soli na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Starym Samborze.

Rada szkolna krajowa nadała Tadeuszowi Urbańczykowi profesorowi gimnazjum II w Nowym Sączu i Bohdanowi Łuszczyńskiemu, profesorowi seminarjum nauczycielskiego w Kętach, posady profesorów w gimnazjum realnem w Chrzanowie.

Rada szkolna krajowa przeniosła.

ks. Stefana Bilińskiego katechetę gimnazjum w Żółkwi do gimnazjum w Samborze;

Jana Zbiegienia profesora gimnazjum w Drohobyczu do gimnazjum w Brzozowie;

Michała Karbowiaka profesora gimnazjum VII w Krakowie do gimnazjum w Wadowicach;

Fryderyka Hankego profesora gimnazjum w Wadowicach do gimnazjum realnego w Chrzanowie;

Józefa Wolfa zastępcę nauczyciela gimnazjum w Buczaczu do gimnazjum I w Stanisławowie.

Rada szkolna krajowa nadała posady nauczycielskie w szkołach powszechnych:

ks. Michałowi Lasce posadę nauczyciela religji rzym. kat. w 6-klasowej szkole żeńskiej w Mościskach;

Mojżeszowi Binderowi posadę nauczyciela religji izrael. w 6-klasowej szkole żeńskiej w Nadwórnej;

Józefowi Molewiczowi posadę nauczyciela w 6-klasowej szkole męskiej w Starym Sączu;

Walerji Farbowskiej posadę nauczycielki w 5-klasowej szkole w Skawinie;

Eugenjuszowi Nawrockiemu posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Targowisku;

Władysławowi Sience posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Prydniku czerwonym;

Wojciechowi Guzkowi i Eugenji Guzkowej posady nauczycielskie w 4-klasowej szkole w Zaczerniu.

Posady nauczycieli kierujących w szkołach 2-klasowych:

Michałowi Małopolskiemu w Wietrzychowicach; Franciszkowi Muszyńskiemu w Jaśkowicach; Marjanowi Romańskiemu w Wykotach.

Posady nauczycielskie w szkołach 1-klasowych:

Jakóbowi Bodzionemu w Świniarsku; Janowi Rabczakowi w Piątkowej; Marji Wolskiej w Skrudzinie; Piotrowi Młynarskiemu w Odporyszowie; Mikołajowi Winnickiemu w Krównikach; Radolfowi Wójcikowi w Gorzycach; Jakóbowi Kucharskiemu w Zarzeczu; Wacławowi Frasińskiemu w Delastowicach.

Rada szkolna krajowa przeniosła:

ks. Maksymiljana Sokołowskiego nauczyciela religji rzym. kat. 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną im. św. Antoniego we Lwowie na równorzędną posadę w 3 klasowej szkole wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną im. Staszica we Lwowie;

Aleksandra Kocha nauczyciela kierującego 4 klasowej szkoły powszechnej męskiej im. Jagiełły w Nowym Sączu na równorzędną posadę w 4 klasowej szkole męskiej im. Kochanowskiego w Nowym Sączu;

Franciszka Młyńca nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły powszechnej męskiej im. Kochanowskiego w Nowym Sączu na równorzędną posadę w 4 klasowej szkole męskiej im. Jagiełły w Nowym Sączu;

Karola Mikosia nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Surochowie na posadę nauczyciela 5-klasowej szkoły w Tarnobrzegu;

Wiktorję Blijównę nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Słobódce leśnej na posadę nauczycielki 1-klasowej szkoły w Zamulińcach;

Kazimierę Pierogową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Grodzisku na posadę nauczycielki 1-klasowej szkoły w Przybówce;

Annę Bazańską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Niegoszowicach na równorzędną posadę w szkole w Czyżówce;

Ludwikę Brunwaldową nauczycielkę 1-klaśowej szkoły w Benczynie na równorzędną posadę w szkole w Jastrzębi.

Rada szkolna krajowa przeniosła w stan spoczynku:

Franciszkę Hanauskową nauczycielkę 6-klasowej szkoły męskiej w Jaworznie;

Jadwigę Chmielewską nauczycielkę 5-klasowej szkoły w Nisku;

Elżbietę Pociejównę nauczycielkę 5-klasowej szkoły w Sędziszowie;

S. Stanisławę Helenę Devechy nauczycielkę kierującą 4-klasowej szkoły żeńskiej im. św. Urszuli w Kołomyi;

Edwarda Reichera nauczyciela kierującego i Ewelinę Reicherową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Kimirzu;

Marję Sobolewską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Brzuchowicach;

Rudolfa Beigerta nauczyciela 1-klasowej szkoły w Mużyłowicach-kolonji.

Zmarli:

Leon Barbacki inspektor szkolny okręgowy w Nowym Sączu, zmarł dnia 21 września b. r. w 62. roku życia a w 42. roku służby;

Stefanja Matwijówna tymczasowa nauczycielka 1-klasowej szkoły w Biłce królewskiej w okręgu lwowskim zamiejskim, zmarła dnia 4 sierpnia b. r. w 24. roku życia a w 3. roku służby;

Jan Mikłas nauczyciel 1-klasowej szkoły w Słomce w okręgu limanowskim, zmarł dnia 15 lipca b. r. w 30. roku życia a w 10. roku służby;

Wanda Niewiarowska nauczycielka 1-klasowej szkoły w Hucie Obedyńskiej w okręgu rawskim, zmarła dnia 28 maja b. r. w 4. roku służby;

Bazyli Turzański stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Hołodówce w okręgu rudeckim, zmarł dnia 6 lipca b. r. w 36. roku życia a w 15. roku służby;

Stanisław Wajda stały nauczyciel XVI. szkoły 4-klasowej powszechnej męskiej połączonej z wydziałową im. Śniadeckiego w Krakowie, zmarł dnia 15 września b. r. w 56. roku życia a w 33. roku służby;

Wykluczenie.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 30 sierpnia b. r. l. 11085/II wykluczyło ucznia VIII. klasy gimnazjum I. w Rzeszowie Alfreda Hergesella, religji rz. kat., urodzonego dnia 16 lipca 1900 w Węgierskiej Górce w Małopolsce, ze wszystkich szkół średnich i zawodowych tak publicznych jak prywatnych na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej i na obszarze ziem wschodnich.

Książki szkolne.

Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „Учебник аритметики для середних шкіл. Низший степень (I., II. i III. кляса). Написав Михайло Грицак. У Львові 1920. Накладом Українського Педаґогічного Товариства“ w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich. Cena egzemplarza oprawnego 80 Mp.

Ogłoszenia.

Rada szkolna okręgowa w Brodach wzywa p. p. nauczycieli i nauczycielki do natychmiastowego powrotu na swe stanowiska służbowe.

Rada szkolna okręgowa w Rawie wzywa niniejszem wszystkich nauczycieli (ki), którzy wskutek ewakuacji powiatu z miejsca pobytu wyjechali do natychmiastowego powrotu do służby. Rok szkolny rozpoczął się dnia 15 września.

L. 1610.

Rada szkolna okręgowa w Horodence wzywa p. Jadwigę Morawską tymczasową nauczycielkę w Czernelicy, ażeby natychmiast powróciła na swe miejsce służbowe, ewentualnie podała swój adres i powód dlaczego dotychczas nie zgłosiła się do służby. W razie przeciwnym Rada szkolna okręgowa będzie uważała to za samowolne opuszczenie posady.

Horodenka, dnia 25 września 1920.

Egzamin kwalifikacyjny dla nauczycieli szkół powszechnych pospolitych przed Komisją egzaminacyjną we Lwowie rozpocznie się częścią piśmienną dnia 9 listopada, częścią ustną 13 listopada b. r.

Termin wnoszenia podań do 30 października b. r.

Egzamin kwalifikacyjny dla nauczycieli szkół powszechnych przed Komisją egzaminacyjną w Krakowie rozpocznie się w dniu 4 listopada b. r.

Udokumentowane podania wnosić należy przez bezpośrednio przełożoną władzę do Komisji egzaminacyjnej dla nauczycieli szkół powszechnych w Krakowie ul. Podzamcze l. 1 do dnia 25 października b. r.

Nauczycielstwo szkół powszechnych okręgu myślenickiego subskrybowało na Pożyczkę Odrodzenia 504.600 Marek.

Nauczycielstwo okręgu nowotarskiego złożyło na ten sam cel po dzień 1 września b. r. w gotówce 152.740 Mk., zdeklarowało zaś 47.400 Mk., razem przeto subskrybowało 200.140 Mk., młodzież szkolna 33.362 Mk.

Młodzież szkolna okręgu mieleckiego złożyła na cele narodowe 5.500 Mk.

Sprostowanie.

W okolniku z dnia 6 września b. r. l. 725 pr. umieszczonym w Nr. 13 Dziennika urzędowego na str. 373 w drugim wierszu od dołu i na str. 374 w pierwszym wierszu od góry nazwisko autorki „Naberkantówna“ ma brzmieć „Haberkantówna“.

Do wymienionych tam podręczników dodać należy: Męczkowska. Metodyka przyrodoznawstwa. Warszawa 1920, Arct.

Nakładem funduszu szkolnego krajowego.

Z Drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie, ulica Czarnieckiego 12,

pod zarządem Józefa Ziembińskiego.